

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.666/2022/3.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. ifj. Vég Tibor ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.21.870/2022/5.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a cég5-t (alperes címe), hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes jelenleg a cég6 vezetője, korábban a cég3 vezérigazgatója is volt.

[2] Az alperes szerkesztésében megjelenő portál internetes portálon 2022. június 9. napján „cikk címe” címmel közzétett cikkben a gazdasági társaságok 2021. évre vonatkozó pénzügyi beszámolóinak megjelenése apropóján a cég4. – mely cégnek a tulajdonosa a felperes – eredményeiről írtak. Többek között arról is beszámoltak, hogy a napilap értesülése szerint a felperes a legalább 50 milliárdos vagyonát a cég4.-ben rejtette el. A rendelkezésre álló dokumentumok alapján „...a megkérdezett szakértők 50-60 milliárdra becsülik a cégvezér diszkrétan összeszedett ingatlanvagyonát.” Arról is írtak, hogy három büntetőeljárás is indult a felperessel szemben akkor, amikor a cég3 vezérigazgatója volt.

[3] Ingatlanvagyonra részletezése körében többek között azt írták: „A települési cég6vezér egy részvénytársaság révén elsődlegesen tulajdonolja és irányítja az ugyancsak több milliárdot érő település1i kikötőt is – írja a napilap. A cég1 Zrt.-nek ő az egyedüli önálló cégjegyzésre jogosult vezetője, a cég aranyrészvényese, és első számú tulajdonosa magánszemélyként, illetve az általa irányított ingatlancég, a cég4 révén. Vagyis dupla biztosíték védi a kikötő feletti irányítási és tulajdonosi jogait.” A cikk ezen részét illusztráló fényképek „A település1i kikötő is az övé” felirattal kerültek megjelenítésre és látható egy település2i 1.080 nm nagyságú, művelési ág/kivett megjelölésű ingatlan nem hivatalos tulajdoni lapja, ami szerint a tulajdonos a felperes.

[4] Arról is beszámolt az alperes, hogy „A napilap információi szerint felperes továbbra is egy magánnyomozó közreműködésével próbálja kideríteni, hogy ki lehet az a szivárogtató, aki széles körben elérhetővé tette a települési cég6ek dolgozói számára felperes provokatív posztjait.”

[5] A felperes az alperestől a 2022. július 7-én postára adott levelében helyreigazítást kért, amelynek eredménytelensége miatt a bíróságra 2022. július 28-án előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az eredeti kérelmével egyező helyreigazítás közzétételére. E szerint: „A 2022. június 9. napján „Elképesztő tempóban gazdagodik a személy1-fióka: tavaly 5 ezer százalékkal nőtt a cégének nyeresége”

címmel megjelent cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes 50-60 milliárd forint értékű ingatlanvagyonnal rendelkezik.

Valótlanul híreszteltük azt is, hogy felperes ellen három ügyben indult korábban büntetőeljárás. A valóság ezzel szemben az, hogy felperes ellen egyetlen ügyben sem indult büntetőeljárás.

Valótlanul híreszteltük azt is, hogy felperes egy részvénytársaság révén elsődlegesen tulajdonolja a településli kikötőt és a cég1 Zrt. aranyrészvényese. A valóság ezzel szemben az, hogy felperes és egy általa tulajdonolt gazdasági társaság a kikötőt tulajdonló cég részvényeinek 3,45%-át tulajdonolja, aranyrészvénnyel – mivel ilyen a cég1 Zrt.-ben nincs – felperes nem rendelkezik.

Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy felperes egy magánnyomozó közreműködésével próbálja kideríteni, hogy ki lehet az, aki széles körben elérhetővé tette a települési cégek dolgozói számára felperes posztjait.”

[6] A perköltség megfizetésére az alperes kiadóját a cég2 Kft-t kérte kötelezni.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes – mint aki évek óta vezeti a települési cég6eket – a közélet aktív szereplője, tevékenysége közérdeklődésre tart számot, ezért feltétel nélkül köteles tűrni a közéleti megnyilvánulásaival kapcsolatos ellenvéleményeket. Érvelése alátámasztására eseti döntésre és az Alkotmánybíróság 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatban foglaltakra is hivatkozott. Álláspontja szerint továbbá a kötelezettségét teljesítette akkor, amikor tájékoztatta olvasóit a felperes vagyoni viszonyairól, következésképpen a kifogásolt állítások jogszerűek, helyreigazításnak nem lehet helye.

A sérelmezett közlések ugyanis részben valós tényállítások, részben véleményközlések, illetve – valótlan tényállításként történő értékelésük esetére – a felperes személyét nem sértő, megítélésével összefüggésben közömbös állítások.

[8] Vitatta továbbá a helyreigazító közlemény főoldali közzétételére vonatkozó felperesi igény megalapozottságát is, álláspontja szerint a felperesi igény szerinti 24 óra időtartam helyett legfeljebb néhány órás főoldali közzététel indokolt, különös tekintettel arra, hogy a kifogásolt közlést hordozó cikk főoldalon történő megjelenítésére is néhány óráig került sor.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett www.portál internetes portálon 5 napon belül a főoldalon 24 óra időtartamban önálló hírként jelentesse meg azt, hogy „Helyreigazítás az „cikk címe” című cikkünk miatt”, mely címről kattintással tegye elérhetővé a 2022. június hó 9-én „cikk címe” című cikket, mely cikk címe alatt, a lead felett, az eredeti közléssel azonos módon és betűszedéssel, kommentár és fénykép nélkül tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

Cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes 50-60 milliárd forintra becsült ingatlanvagyonnal rendelkezik.

Valótlanul híreszteltük azt is, hogy felperes ellen három ügyben indult korábban büntető eljárás.

Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy felperes egy részvénytársaság révén elsődlegesen tulajdonolja a településli kikötőt és a kikötőt tulajdonló cég1 Zrt. aranyrészvényese.

Valótlanul híreszteltük azt is, hogy felperes egy magánnyomozó közreműködésével próbálja kideríteni, hogy ki lehet az, aki széles körben elérhetővé tette a települési cégek dolgozói számára posztjait.”

[10] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[11] Kötelezte a cég2 Korlátolt Felelősségű Társaságot, hogy fizessen meg a felperesnek 200.000 forint perköltséget és a Magyar Államnak 36.000 forint meg nem fizetett illetéket.

[12] Megállapította, hogy a felperes a törvényi határidőket betartva járt el az előzetes kérelme és a kereset előterjesztése során is.

[13] Ismertette az Alaptörvény IX. cikke, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdése, 496. § (1) és (3) bekezdése rendelkezéseit, valamint a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 14. számú állásfoglalás releváns megállapításait.

[14] Alapvető jelentőséget tulajdonított a felperes közszereplői minőségének, azzal azonban, hogy a vonatkozó jogszabályokból és az Alkotmánybíróság határozataiból sem következik, hogy a sajtó mindennemű korlát nélkül illethetné valótlan tényállításokkal a közélet szereplőit. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.), a 13/2014. (IV. 18.), és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatokban kifejtettekre.

[15] Azt a következtetést vont le, hogy az alkotmánybírósági gyakorlatból sem következik, hogy a sajtó a közszereplőket érintő valamennyi közléssel összefüggésben mentesülne alapvető feladata, a valóságnak megfelelő tájékoztatás kötelezettsége alól. Kizárólag a közszereplők egymást illető, a másik fél politikai tevékenységére, programjára, közéleti hitelességére, vagy alkalmasságára vonatkozó tényállítások értelmezhetőek véleményközlésként. A kifogásolt alperesi állítás nyilvánvalóan nem így minősül, ezen túlmenően az sem állapítható meg, hogy az alperesi sajtótermék a szakmai követelmények által megkövetelt körültekintés ellenére nem tudhatott állításai valótlanságáról. Mindezek miatt a sérelmezett közlések valóságát az alperes bizonyítani tartozott.

[16] Az első közlés vonatkozásában úgy ítélte meg, hogy az alperes védekezéséből pusztán annyi következik, hogy a felperes konkrétan megjelölt ingatlanai (ház, nyaraló) mintegy 2 milliárd 100 millió forintot érnek, van egy közelebbről meg nem határozott értéket képviselő amerikai ingatlana, ezen túlmenően pedig közelebbről meg nem határozott cégekben közelebbről meg nem határozott részesedése van, mely cégeknek közelebbről meg nem határozott ingatlanok állnak tulajdonában. Mindez nem igazolja, hogy a felperes mintegy 25-30 szoros forgalmi értékű, 50-60 milliárd forintba becsülhető ingatlanvagyonnal rendelkezik. Hangsúlyozta, hogy az alperes – a napilapban megjelentekre utalva – dokumentumokra hivatkozott, azonban ezen dokumentumokra, mint bizonyítékra nem tett bizonyítási indítványt, azok bemutatását meg sem kísérelte.

Nem tekinthető a felperes személyének megítélése szempontjából közömbös, lényegtelen tévedésnek sem a felperes ingatlanvagyonára nagyságrendjére vonatkozó közlés, mert az a ténylegesen igazolt vagyontömeg mintegy hamincszorosa. Ez az eltérés az elemi élettapasztalat alapján nem minősül elhanyagolhatónak.

[17] A felperes ellen indult büntetőeljárásokra vonatkozó közlés tekintetében az elsőfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy az tényállítás, vagy vélemény. Úgy ítélte meg a hivatkozott eseti döntésekre is utalva, hogy ezen közlés egyértelműen, objektív módon bizonyítható, ezért az tényállítás. Büntetőeljárás ugyanis csak konkrét magánszemély (terhelt) ellen folytatható le. A felperes vezetői tiszttségéből ezért önmagában nem következik, hogy az cég³ tevékenységét érintő büntetőeljárások szükségképpen a felperes személyét érintenék. A csatolt újságcikkekben – bár azok az állítás bizonyítására nem alkalmas bizonyítási eszközök – arról adnak hírt, hogy a felperes személyével „összefüggő” büntetőeljárások megszüntetésre kerültek.

[18] A településli kikötővel összefüggő harmadik közlés vonatkozásában az elsőfokú bíróság arra volt figyelemmel, hogy a cég¹ Zrt. Alapszabályának 7.3. pontja értelmében a társaság alaptőkéje 435 darab névre szóló részvényből áll, melyből 87 darab részvény szavazatelsőbbbségi jogot biztosító elsőbbségi részvény, 348 darab pedig törzsrészvény. A 4. pont értelmében a társaság alapítóit főszabályként 1 darab elsőbbségi részvény és 4 darab törzsrészvény illeti meg. A 7.3. pont értelmében a szavazatelsőbbbségi jogot biztosító elsőbbségi részvény tulajdonosának a közgyűlésen kétszeres szavazati joga van, valamint ezen elsőbbségi részvények tulajdonosait a társaság tulajdonában álló kikötőben, illetve a használatában álló ingatlanon egy kikötőhely és egy szárazföldi tárolási hely használati joga, illetve a vitorlázási szolgáltatások igénybevételének joga illeti meg, melyet a kikötői szabályzatokban foglaltaknak megfelelő térítés ellenében vehetnek igénybe.

[19] A részvényesek elsőprő többsége – köztük a felperes (52. pont) – 1 darab elsőbbségi részvennyel és 4 darab törzsrészvennyel rendelkezik (fejenként 6 szavazat) és 3 részvényesnek – köztük a felperes érdekeltségébe tartozó cég⁴ Kft.-nek (44. pont) – van 2 darab elsőbbségi részvénye és 8 darab törzsrészvénye (fejenként 12 szavazat). Az aranyrészvény jogszabályban nem definiált cégjogi fogalom. A széles körben elfogadott értelmezés aranyrészvénynek nevezi azt a részvenyt, melyhez olyan jogosultságok –

jellemzően vétőjog – kötődnek, melyek megkerülhetetlenné teszik az aranyrészvényes hozzájárulását a részvénytársaság döntései meghozatalában, melynek következtében csak hozzájárulásával hozhatók meg a társaság alapvető döntései. A felperes és az érdekeltiségébe tartozó cég4 Kft. rendelkezésére álló 18 szavazat a leadható szavazatok csekély, önálló döntés meghozatalára nem alkalmas hányadát képviselik és ezen részvényekhez nem kötődik semmilyen olyan jogosultság sem, mely a többi részvényeshez képest többletjogokat biztosítana. Az alperes a fentiekből következően valótlan tényt állított, ezért helyreigazításra köteles.

[20] A negyedik közlés esetében az alperes a közlés tényállító jellegét nem vitatta, annak bizonyítására azonban nem tett indítványt, ezért e körben is helyt adott a felperes keresetének.

[21] A valóság közlésére irányuló kereseti kérelmeket elutasította, mert az csak releváns többletinformáció esetén indokolt. A felperes kérelme a második és harmadik közlések esetében ilyet nem tartalmazott.

[22] A helyreigazító közlemény közzétételének módjáról az általánosan kialakult bírói gyakorlatra is figyelemmel döntött.

[23] A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján határozott. Annak, valamint a le nem rótt illetéknek a megfizetésére a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a perbeli jogképességgel nem rendelkező alperes kiadóját, a cég2 Korlátolt Felelősségű Társaságot (alperes címe) kötelezte.

[24] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetet utasítsa el. Másodlagosan a helyreigazító közlemény főoldalon való közzététele időtartamát 5 órára kérte mérsékelni. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság a felperest kötelezze a másodfokú perköltség megfizetésére.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésére, valamint (3) bekezdés a), c), d) és e) pontjaira alapította.

[25] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, mert az első kifogásolt közlés valós tényállítás, amely valóságát igazolják a cikkben szereplő tények. A felperes sem vitatta ugyanis, hogy legalább 2 milliárd forint forgalmi értékű házban lakik, legalább 100 millió forint forgalmi értékű gépkocsival jár, több milliós órákat hord, legalább 100 millió forint forgalmi értékű nyaralója van település2n, van vitorlás hajója, van amerikai háza, illetve van jelentős értékű ingatlanokat tulajdonló cége is. A felperes személyének

megítélése szempontjából pedig közömbös, lényegtelen tévedésnek minősül, hogy a vagyona pontosan hány milliárd.

[26] A második kifogásolt közlés valós tényekből levont okszerű következtetés (vélemény), amely valóságát igazolják az ellenkérelemhez csatolt cikkek. Az általános közfelfogás szerint is egy állami tulajdonú gazdasági társaság működésével, gazdálkodásával összefüggő büntetőeljárásban a vezető tisztségviselő minden esetben érintett, mert büntetőeljárásban a törvény szerint csak természetes személy lehet gyanúsított vagy vádlott. A cikk írója ezért alappal fogalmazta meg azon véleményét, hogy büntetőeljárás indult a felperes ellen.

[27] A harmadik kifogásolt közlés ugyancsak valós tényekből levont okszerű következtetés. Az alapszabály szerint a felperes az igazgatóság elnöke önálló képviseleti joggal. Az igazgatóság csak általános feladatokat lát el, az operatív irányítás a felperes kezében van. A cég4 Kft.-nek 2 darab elsőbbségi részvénye van és 8 darab törzsrészvénye, a felperesnek 1 darab elsőbbségi és 4 darab törzsrészvénye van a 435 darabból. Az elsőbbségi részvény kétszeres szavazati jogot ad, illetve az alapszabály 7.3. pontjában rögzített használati jogot. Az elsőbbségi részvény hétköznapi elnevezése aranyrészvény.

[28] A negyedik kifogásolt közlés pedig valós tényállítás, ami miatt helyreigazításnak nincs helye.

[29] A másodlagos kérelmével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a helyreigazítás közzétételének ez a módja sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni. Nyilvánvaló, hogy a közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele sincs semmiféle összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, hiszen a főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg, így az elsőfokú bíróság rendelkezése a jogszabályi követelményekkel összhangban nem áll.

[30] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[31] A fellebbezés alaptalan.

[32] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, kifejtett indokait is osztja, azokat nem ismétli meg.

[33] Elsősorban azt emeli ki, hogy az alperes fellebbezésében az elsőfokú eljárásban előadott védekezéséhez képest más érvelést nem adott elő. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátokra is tekintettel lényegében az elsőfokú bíróság helyes indokaira utal vissza.

[34] Azt hangsúlyozza, hogy az első közlés tekintetében annak tulajdonított jelentőséget, hogy a perbeli írás központi eleme a felperes vagyona, ezen belül kifejezetten az ingatlan vagyona volt. Ebben az esetben különös tekintettel arra, hogy az alperes dokumentumokra is hivatkozott, nem elfogadható, ha a vagyontárgyak értékét nagyságrendileg a valóságostól jelentős mértékben eltérő módon közli. Azt az alperes sem vitatta, hogy e körben tényállítást tett. Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget annak is, hogy az alperes az általa hivatkozott dokumentumokat nem kívánta a bíróság elé tárni.

[35] A felperessel kapcsolatos büntetőeljárások esetében valóban nem annak volt jelentősége, hogy a felperes által korábban vezetett cég működésével kapcsolatosan indultak büntetőeljárások, különösen akkor nem, ha ezek csak részben a felperes irányítása alatti időszakra vonatkoztak. Az nem kizárt, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségének korábbi újságcikkekben írtakkal tegyen eleget. Az alperes által csatolt korabeli írások egy része (portál3 és portal2) arról számoltak be, hogy az cég3 gyanús ügyei kapcsán a felperessel összefüggő büntetőeljárás büncselekmény hiányában lezárult, a további eljárások a felperest nem érintették. A cikkekből nem következtethető, hogy a felperes gyanúsított lett volna. A további büntetőeljárások vonatkozásában pedig egyértelmű, hogy azok nem az ő vezető tisztségviselői időszakában történt gyanús ügyleteket érintették.

[36] A harmadik közlés esetében elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte. E körben ugyancsak a perbeli írás teljes kontextusát kellett figyelembe venni, ezen belül azt, hogy a cikk a felperesnek, mint jelenleg egy közpénzből működő intézmény vezetőjének vagyonosodását helyezte a középpontjába. Ebben a relációban a vagyonelemek meghatározása körében az a körülmény, hogy a cég1 Zrt. operatív irányításért felelős vezetője, továbbá az, hogy az irányítása alatt álló céggel együtt összesen 18 szavazatnak megfelelő részvényt birtokol – figyelemmel a 348 darab törzsrészvényre és 87 darab szavazat elsőbbségi jogot biztosító részvényre – nem ad alapot olyan megállapítás megtételére, hogy a felperes tulajdona a település1i kikötő és a cég1 Zrt. arany részvényese. A felperesnek ugyanis nincs olyan részvénye, amely a többi részvényessel szemben részére többletjogokat biztosítana.

[37] A negyedik közlés vonatkozásában az alperes fellebbezése tényleges indokokat nem tartalmazott, így azokat a bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdés szerinti korlátokra – utalva a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjára is – tekintettel nem tudta vizsgálni. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes által sem vitatott tényállítást az alperes nem bizonyította, így e körben is helyreigazításra köteles.

[38] A másodfokú bíróság ezen túlmenően szükségesnek tartja hangsúlyozni azt is, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján is megállapíthatóan az alperest a bíróság a jelen perrel érintett – 2022. június 9-én megjelent – cikkben is kifogásolt közlések miatt már a 2022. április 21-én kelt jogerős ítéletében (2.Pf.20.223/2022/4.) helyreigazításra kötelezte. Az alperes azonban sérelmezett állításait továbbra sem bizonyította.

[39] Alaptalan a fellebbezés a helyreigazítás közzétételének módjára vonatkozóan is. A Pp. 499. § (1) bekezdése a bíróságot széles körűen felhatalmazza arra, hogy minden ügyben egyedileg mérlegelje és a sérelmezett közlés tartalmi körén belül állapítsa meg a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett a helyreigazító közlemény szövegét és közzétételét (Kúria Pfv.IV.20.23 7/2021/4.).

[40] Az elsőfokú bíróság által megállapított 24 órás időtartam az Smtv. 12. § (2) bekezdésében írtaknak és az internetes portálokon történő helyreigazítással kapcsolatban kialakult bírói gyakorlatnak megfelel. A helyreigazításra utaló szöveg 24 órán keresztül történő közzététele a főoldalon követi az olvasói szokásokat, és biztosítja annak reális lehetőségét, hogy a hírportál látogatói értesüljenek arról, hogy egy meghatározott – a főoldalon a cím és egy rövid lead megjelenítésével elérhető – cikk vonatkozásában az alperes helyreigazítás közzétételére köteles. Az alperes csak állította, de semmivel sem igazolta, hogy a perbeli írás a főoldalon lényegesen rövidebb ideig volt olvasható. Az alperesnek lehetősége van arra is, hogy a figyelemfelhívó közlemény főoldalon történő megjelenítését az eredeti cikk címének és leadjének megjelenítéséhez hasonló ütemezéssel „gördítse” egyre lejjebb a hírfolyamban.

[41] A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[42] A felperes a fellebbezési eljárás során ellenkérelmet nem terjesztett elő, költsége nem merült fel, ezért arról nem kellett határozni.

[43] A le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 499. §-a, valamint a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött arra is tekintettel, hogy hivatalos tudomása szerint az alperesért felelősséggel tartozó jogi személy jelenleg már a cég5

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Hercsik Zita s.k.
s.k.

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.

Dr. Virág Csaba

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.666/2022/3

10

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró